

til en Ekspeditionssekretær. I det hele kan jeg sige som almindelig Grundføtning, at der er flere af de her foreliggende Bevillinger, ja, jeg vil dog indskrænke mig til at sige, at der er enkelte, man maaste ellers kunde give. Men naar der ses hen til, at Kultusministeriets Budget er steget i saa høj Grad, kan der være Grund til at standse lidt. Jeg gjorde allerede ved 1ste Behandling opmærksom paa, at der ved det Forslag, som her foreligger til Forhandling, allerede bevilges Kultusministeriet 4,040,491 Kr. ordinært og ekstraordinært, medens der i 1885—86 kun gaves til Kultusministeriet 2,117,361 Kr., saa at Budgettet altsaa næsten er fordoblet. Det indeholder for mig en Grund blandt flere til at mene, at Tiden er kommen nu til at standse, i alt Fald noget, med Bevillingerne.

Om Vædringsforslaget under Nr. 18 skal jeg sige, at det jo maa overlades til den ærede Minister at drøfte det med det Flertal, han ellers paa de andre Punkter er enig med, og at vi fra vor Side stemme med Ministeren paa det Punkt, anser jeg for givet. Jeg synes ogsaa, at Ministeren har ret gode Grunde for, at denne Nedsættelse dog egentlig ikke er paa sin Plads, og Ordføreren har jo endogsaa udtalt, at man vilde blive nødt til at stille Vædringsforslaget til 3dje Behandling, naar Vædringsforslaget nu blev vedtaget.

Alle de gamle Bekendte skal jeg som sagt lade ligge. — Hvad Vædringsforslagene til Universitetet angaa under Nr. 20 og 21, da vil jeg ligeledes derved erindre om, at nu bevilges der til Universitetet 718,675 Kr. medens der i 1885—86 kun bevilgedes 519,933. Det er altsaa en Stigning med 50 pCt. Vi have desuden meget nylig, nemlig i 1891, givet en Lønningslov for Universitetet. Det forekommer mig derfor, at der paa disse Punkter hverken er Grund til at give den Forhøjelse, der foreslaas, ej heller til nu ekstraordinært at ansætte de to Doenter, den ene i kemi, Dr. phil. G. H. C. Petersen, eller den anden i Teologi. Den ærede Minister har jo allerede ret rimbelige Bevillinger til sin Raadighed, og han maa vel kunne hjælpe sig dermed. — Hvad Hovedstandsøttelsen af Selsø Kirke angaar, er det en Bevilling, som hele Udvalget i

Folketinget og hele Tinget have været enige om at udstemme. Det er ikke saaledes at forstaa, at man ikke vil istandsætte denne Kirke, men man mener, at en Bevilling af 24,800 Kr. er for meget til en Istandsættelse af en almindelig Landsbykirke, og at der tages der for stærke arkitektoniske Hensyn. Det er ikke saa lidt mere, end man kan bygge en helt ny Kirke for. Den højtærede Minister maa derfor paa dette Punkt se at komme ud af det med noget mindre, saa er det selvfølgelig, at Bevillingen i og for sig ikke vil blive ham nægtet.

Bevillingerne til Kommunitetet skal jeg i det hele taget forbigaa, stont jeg med Hensyn til Nr. 24 maaste indtage en noget anden Stilling end flere af mine Meningsfæller; det er Bevillingen til et Gymnastikhus o. s. v.

Hvad Vædringsforslaget under Nr. 23 angaar — til en videnskabelig Ekspedition til de arktiske Farvande — forekommer det mig ogsaa, at man godt kan vente lidt, da vi nylig have haft lignende Ekspeditioner ude. Der er ogsaa en anden Grund dertil. Jeg ved nemlig godt, at det ikke staar i absolut Forbindelse med Spørgsmaalet om Grønland, men der er dog en vis Forbindelse derimellem, og dette har saa meget større Betydning, som der jo nu er et stort Understud for Grønland, et Understud af over 200,000 Kr. Der vil endelig være saa meget mindre Grund til at gaa ind derpaa, som der jo nu vil blive givet en Bevilling paa et andet Punkt, hvor Ministeren fik sin Vilje, nemlig med Hensyn til Oprettelsen af en ny Missions- og Handelsstation i Ostgrønland. Derfor synes jeg, at der er saa meget mere Grund til at standse her.

Hvad angaar Lønningsforhøjelserne ved den polytekniske Lærestanstalt, er det meget muligt, at de paagældende Lærere have et vist Villighedskrav derpaa; men den højtærede Minister maa virkelig se at gennemføre sine Lønningslovsforslag i Folketinget; det er ikke Spørgsmaal, som bør finde deres Afgørelse paa Finanslovsforslaget. Der bliver ingen Ende paa vore Forhandlinger her, naar vi skulle have alle mulige Lønningslove indførte paa Finanslovsforslaget. Vi maa der se at komme til det Standpunkt, at Ministeren finder sig i, at hvad han ikke kan